

tionsplan (Hør I). Det er netop det, vi ere gaaede løs paa. Det ærede Medlem sagde, at, saaledes som han betragtede Forholdene, kunde vist Enhver, skjøndt ikke sagkyndig, betragte dem; det er ganske sikkert, saaledes kan enhver Ikke-Sagkyndig betragte dem (Latter), og jeg vil strax gaae over til Noget, som vil vise dette i en temmelig mærkelig Grad. Han hentede sin Betragtning over det større Antal Lagers Nødvendighed fra Besættelsen af Slesvig og omtalte i den Anledning dette Budget, som vi her votere, men selv med den simpleste finansielle Sagkyndighed vil man vide, at dette Budget aldeles ikke paa nogen Maade kan omfatte Omkostningerne til Besættelsen af Slesvig, thi dertil ere Midlerne ikke tilstede; her er kun voteret til Bataillonernes Cadres, her er ikke voteret til complekte Batailloner, og den ærede Krigsminister vilde være overordentlig ilde tjent med, om han maatte ansee sig forpligtet til at holde disse betydelige Besætninger i Slesvig for disse Penge og alligevel holde Armeen paa Fode. Det troer jeg neppe, at han vilde forpligte sig til, og, hvad navnlig Lægeetaten angaaer, vilde han ikke komme i den ringeste Forlegenhed; thi de extraordinære Læger tage vi ikke fra ham, men vi flytte dem kun over paa det extraordinære Budget, saalænge indtil han kommer med en gjældende Organisationsplan; her er det, vi maae blive opmærksomme paa, hvori det egentlige Stridspunkt ligger i den Plan, som vi Alle ere underordnede, indtil en anden kommer istedetfor Planen af 1842, den, hvorefter Budgettet hovedsagelig er affattet. Der staaer udtaalt med tydelige Ord, at Armeen kun er beregnet paa at kunne udvikles til en saa betydelig Styrke som den, vi nu have, og som vi i det Hele maae eftertrægte at kunne have, under Forudsætning af et velorganiseret Reservesystem, som ikke koster Staten Noget. Den, der ikke vil gaae ind paa Organisationen af et saadant Reservesystem, han følger ikke denne Plan, og han umuliggjør enhver Plan til et Hærvæsen her i Landet, som er tilstrækkeligt indenfor de Betalingsmidler, som

det lille Land kan udrede. Der eksisterer ikke i Verden noget Land af en tilsvarende Størrelse, der har udviklet den Kraft, vi her fordre, og gjort det blot ved Tilflugt af pecuniære Midler; de have Allesammen taget Beskaffningen personlige Tjeneste-Vedelse i Krav; det have de gjort i langt større Stater, og det maae vi gjøre, og det er just den afgjorte Utilboielighed til at følge denne Deel af Planen, som den ærede Minister ved alle Leiligheder har vist, der staaer som en finansiell Trudsel over os, men den maae vi modarbejde. Det er heller ikke Tilfældet, at denne Sum, som her er sat, er saa aldeles stillet i Luften. Dersom man bliver ved med Lægebesættelsen efter de Regler og Gageringer, som have bestaaet efter Planen af 1842, og tildeler ethvert Troppescorps de Læger, det derefter kan fordre, vil denne Sum slaae til, og Mere er man ikke berettiget til at fordre, naar man spørger om de ordinaire Beskrænsninger. Naar derfor den ærede Minister siger: men den hele Ansættelsesmaade, den hele Fordelingsmaade er ikke god, derfor holder jeg mig til den anden, vilde det være høist besynderligt, om jeg gjorde mindste Indsigelse, derimod, da det netop var mig, som ved min Indtrædelse i Ministeriet erkjendte det Samme, og var den, der skabte en ny Form, men jeg har aldrig skabt den i den Hensigt, at den skulde komme i Fremtiden til paa en byrdefuld Maade at tynges paa Landet. Den ærede Minister har hentet et Exempel fra Rendsborg, og sagt, at der savnedes Læger, fordi de vare overbebyrdede med Forretninger; men jeg har seet Ansøgninger fra Læger komme fra Rendsborg om at faae extraordinært Tillæg til deres Indtægter som Læger, paa Grund af det betydelige Tab, de lide ved deres betydelige private Praxis i Rendsborg; deraf seer man, at de maae have havt Tid tilovers fra deres militære Pligter.

Rettelse.

Nr. 253 Sp. 4021 L. 11 f. o.: „det“ læs: „de“.